

РЕШЕНИЕ

№ 829

гр. София, 07.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ ГРАЖДАНСКИ, в закрито заседание на седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Камелия Първанова

Членове: Георги Иванов
Димитър Мирчев

като разгледа докладваното от Георги Иванов Въззивно гражданско дело № 20221000500716 по описа за 2022 година

Разгледа в съдебно заседание на 09.05.22г. /с участието на секретаря Михайлова/ въззивно гражданско дело № 716/22г. и констатира следното:

С решение на СГС 1-7 състав от 29.11.21г. по г.д. № 3394/20г. е уважен частично /до размера на сумата 70 000 лева – обезщетение за неимуществени вреди - следствие от ПТП-е/ иск /с правно основание чл. 432 от КЗ/ на А. М. против ЗД „Бул инс“ АД.

Решението на СГС се обжалва от двете страни както следва:

От ищеца – в частта, с която искът е отхвърлен за сумата над 70 000 лева до 100 000 лева.

От ответника – в частта, с която искът е уважен за сумата над 20 000 лева.

Съображенията на страните са изложени по делото /в рамките на производствата пред СГС и САС/.

Събраните в процеса /в рамките на производството пред СГС/ доказателства /писмени, гласни и експертни – преценени в съвкупност и в контекста на твърденията – възраженията на страните/ установяват, че:

На 16.12.18г. е настъпило ПТП-е и в резултат на същото - ищецът /като пешеходец/ е претърпял физически увреждания – травми /като следствие от това: физически болки и психически страдания – неимуществени вреди/. Инцидентът е причинен от Д. Г. /водач на МПС-во/. Всички обстоятелства, свързани с процесното ПТП-е /в това число: деянието на делинквента, противоправността на деянието, вредоносният резултат, причинно-следствената връзка между деянието и резултата, и вината на Д. Г./ са удостоверени със събраните пред СГС доказателства /писмени, гласни и експертни – преценени в съвкупност; в това число и при условията на чл. 300

от ГПК – с влязъл в сила съдебен акт на наказателен съд/. Към датата на ПТП-е Д. Г. е имал действаща застраховка „Гражданска отговорност” при ответника.

Горните обстоятелства /които са надлежно доказани в процеса, а и не се явяват спорни към момента – предвид съдържанието на въззивните жалби и отговорите към тях/ удостоверяват пряко предпоставките на чл. 423 от КЗ /поради което искът следва да се окачестви като – доказан по основание/.

Спорни на практика /към момента – предвид съдържанието на въззивните жалби и отговорите към тях/ се явяват единствено обстоятелствата: налице ли е съпричиняване /по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД/ и какъв размер /по смисъла на чл. 52 от ЗЗД/ обезщетение се дължи на ищеца /пострадалия/.

В тази връзка /в горните две насоки/:

Възражението на ответника /по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД във връзка с чл. 113 от ЗДвП/ се явява неотнормено към конкретния механизъм на инцидента /както е удостоверен в процеса с писмени, гласни и експертни доказателства, а и при условията на чл. 300 от ГПК – с влязъл в сила съдебен акт на наказателен съд/: пешеходецът не е пресичал пътя, а се е движил по протежение на същия.

Възражението на ответника /по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД във връзка с чл. 108 от ЗДвП/ също е неоснователно: събраният по делото доказателствен материал /писмен, гласен и експертен – преценен в съвкупност/ сочи, че: пешеходецът се е движил по пътното платно в съответствие с изискванията на цитираният законов текст от ЗДвП /при отсъствие на тротоар и при затрупан със сняг банкет – пострадалият се е движил вляво по пътното платно, близо до лявата граница на пътя, противоположно на движението на МПС-ва/. В допълнение: съпричиняване на вредоносния резултат – не е констатирано и в рамките на приключилото наказателно производство /а това обстоятелство винаги се съобразява – отчита от наказателния съд в рамките на преценката, касаеща индивидуализацията на наказанието/.

Събраните в процеса: писмени доказателства /медицински документи/, медицинска експертиза и свидетелски показания /преценени в съвкупност/ удостоверяват /подробно и конкретно/ вида и естеството на претърпените от ищеца физически увреждания /травми;/ предприетите спрямо пострадалия лечения /медицински интервенции;/ възстановителния период /като изтекло време и като оздравителен процес;/ настоящото здравословно състояние на А. М.; перспективата за възстановяването /лечението/ му. Същите доказателства установяват и психическите травми /неимуществените вреди/, които ищецът е претърпял вследствие на физическите увреждания /травми/, съответно вследствие и на последвалите медицински интервенции. От друга страна /в последната връзка/: наличието на психически травми /страдания/ следва - и да се презумира /както в случая, така и във всяка подобна хипотеза – физическата болка винаги създава психическо страдание/. Всички изброени обстоятелства /преценени в съвкупност/; в контекста на възрастта на ищеца; в контекста на липсата на основание за прилагане на санкцията по чл. 51, ал. 2 от ГПК /съобразно изложеното по-горе/ и преди всичко в контекста на фактите, че – инцидентът /въпреки, че и проведено несвоевременно лечение на една от травмите е допринесло за това; но този факт не може да изключи отговорността на застрахователя предвид правилата на чл. 53 от ЗЗД във връзка с чл. 122, ал. 1 от ЗЗД и чл. 127, ал. 1 от ЗЗД/ е наложил /в тази насока е крайната констатация на приетата по делото медицинска експертиза/ смяна на двете стави /на едното рамо и на едното коляно/ на пострадалия с изкуствени, което е ограничило непосредствено

след инцидента, към момента /а такава е перспективата и за в бъдеще – съгласно експертното заключение/ обема на движение на ръката и крака на ищеца - обосновават присъждане на обезщетение в размер на сумата 70 000 лева.

Върху горното обезщетение се следва /така е и присъдена от СГС/ законна лихва за периода – след 28.09.19г. /в тази част първоинстанционният съдебен акт не се атакува – предвид съдържанието на въззивните жалби и отговорите към тях/.

С оглед изложеното: атакуваното решение следва да бъде - потвърдено.

С оглед изхода на спора пред САС /отхвърляне и на двете жалби/ в полза на нито една от страните не се следват съдебни разноски /в това число и възнаграждение по чл. 38 от ЗА/.

Съдът,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на СГС 1-7 състав от 29.11.21г. по г.д. № 3394/20г.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в 1-месечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____